

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/79/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112240961
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8112240961.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., v spore žalobcu Virtuálny správca budov, s.r.o., Jarková 31, 080 01 Prešov, IČO: 44 256 890, zastúpený JUDr. Martinom Staroňom, advokátom so sídlom Hlavná 89, 080 01 Prešov, proti žalovaným: 1./ T. O., A.. XX.X.XXXX, W. A.. X. P. X, XXX XX F., 2./ M. O., A.. X.X.XXXX, W. A.. X. P. X, XXX XX F., o zaplatenie 521,58 eur s prísl., o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 10C17/2013-224 zo dňa 22.9.2016, v spojení s opravným uznesením č.k. 10C 17/2013-250 zo dňa 13.4.2017 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec na nové konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovaným v 1/ a 2/ rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 479,40 eur a zmluvnú pokutu vo výške 53,75 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Konanie v časti o zaplatenie 42,18 eur súd zastavil.

Súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 18,26 eur.

Súd uložil žalovaným v 1/ a 2/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcom trovy konania v rozsahu 84 % zo zaplateného súdneho poplatku, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie istiny vo výške 521,58 eur, ďalej penále vo výške 72,01 eur a trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný v 1/ a 2/ rade užívali byt na ul. 1. mája 08001 v Prešove a nezaplatili nedoplatok na zálohových platbách za rok 2009 vo výške 133,81 eur, za obdobie január až február 2010 vo výške 11,37 eur, za obdobie jún 2010 vo výške 25,89 eur, za júl 2010 vo výške 16,29 eur, za august 2010 vo výške 1 euro, za september 2010 vo výške 21,91 eur, za október 2010 vo výške 20,91 eur, za november 2010 vo výške 21,91 eur, za december 2010 vo výške 20,91 eur, za apríl 2011 vo výške 22,03 eur, za máj 2011 vo výške 3,09 eur, za jún 2011 vo výške 21,03 eur, za august 2011 - december 2011 vo výške 21,26 eur, pričom povinnosť úhrady týchto platieb vyplýva žalovaným zo zmluvy o výkone správy. Aj napriek výzve žalobcovia dlh riadne neuhradili.

Prvoinštančný súd zistil, že žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. 2 na prízemí bytového domu, súp. č. XXXX, parcela č. XXXX, A. X. P. X, Q. F., ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. F.. Celková podlahová plocha bytu vrátane príslušenstva je XX,X m². Medzi žalobcom a žalovanými bola uzatvorená dňa 11.11.1998 zmluva o výkone správy bytu. V zmysle tejto zmluvy sa vlastník bytu zaviazal do fondu opráv prispievať na náklady spojené s prevádzkou, údržbou a opravami spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku, dohodnutou sadzbou na 1 m² za mesiac. Prostriedky vedie správca na osobitnom účte a použije ich na krytie nákladov predmetného domu.

Vlastník bytu sa zaväzuje za služby poskytované správcom uhrádzať v prospech správcu mesačné preddavky vo výške uvedenej v evidenčnom liste.

Následne dňa 4.1.2009 uzatvoril žalobca Spravbytkomfort, a.s. Prešov, Volgogradská 88, Prešov so spoločnosťou Spravbytkomfort - Správa bytov, s.r.o. ako komisionárom komisionársku zmluvu. Komisionár sa zaviazal v prospech komitenta vykonávať vo svojom mene a na jeho účet u bytového fondu špecifikovaného v prílohe zmluvy v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v súlade s ich zmluvami o výkone správy uzavretými s komitentom vedenie účtovníctva, automatizované spracovanie dát, sprostredkovanie služieb. Komisionár bude realizovať aj vymáhanie pohľadávok za byty a nebytové priestory v súdnom a exekučnom konaní, vrátane škody, ktorá vznikla činnosťou tretej osoby, alebo činnosťou vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome, alebo právnych nárokov vlastníkov bytov a nebytových priestorov vyplývajúcich zo zmluvy o dielo.

Súd zistil, že žalovaní uhrádzali na účet žalobcu v mesačných intervaloch sumu 47,33 eur. Tak oproti dohodnutému navýšeniu uhradili za obdobie od vyúčtovania za rok 2009 až do konca roka 2011 na účet bytového domu sumu o 521,58 eur nižšiu.

V priebehu prvoinštančného konania žalovaní v 1/ a 2/ rade vo svojom vyjadrení súhlasili s vyčíslením takéhoto nedoplatku. Žalobca uviedol, že od 4.5.2010 došlo k navýšeniu príspevku do fondu opráv a údržby zo sumy 0,33 eura na m² na sumu 0,60 eura na m².

Súd aplikoval ust. § 8a, 8b ods. 1, 2 písm. e/, § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1, 2 zák. č. 182/1993 Z.z. a ďalej ust. § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 20 ods. 1 Zákona o rodine, vychádzal zo zmluvy o výkone správy.

Prvoinštančný súd v dôsledku späťvzatia žaloby čiastočne konanie čo do zaplatenia 42,18 eur zastavil podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p.

Následne sa zaoberal zvyškom uplatnenej pohľadávky a dospel k záveru, že žalobca vykonával v danom čase správu bytu žalovaných v bytovom dome v zmysle platnej zmluvy o výkone správy. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 4.10.2013 uviedol, že po vzájomnej konfrontácii medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade odsúhlasil platby uskutočnené žalovaným za mesiace jún 2010 a júl 2010 v sume 42,18 eur, preto si uplatňuje už len istinu vo výške 479,40 eur s prísl. Výška uplatneného nároku nebola pred prvoinštančným súdom sporná. Žalovaní sa pri konaní o nedoplatku bránili tým, že žalobca sa vzdal svojich práv v prospech tretieho subjektu, a preto nemá nárok na náhradu vzniknutého dlhu. Prvoinštančný súd sa zaoberal aktívnou legitimáciou žalobcu na uplatnenom nároku a prišiel k záveru, že z komisionárskej zmluvy medzi žalobcom a spoločnosťou Spravbytkomfort - Správa bytov, s.r.o., ani zo žiadneho iného vykonaného dôkazu nevyplýva, že by sa žalobca vzdal práva vykonať správu bytu žalovaného. Spravbytkomfort a Spravbytkomfort - Správa bytov, s.r.o. mali uzatvorenú komisionársku zmluvu. V priebehu konania nebolo zistené, že by si správca nevykonával riadne svoje povinnosti správcu. Preto, keďže žalovaní riadne do fondu opráv neuhrádzali a uhrádzali len sumu vo výške, ktorú si určili sami namiesto sumy schválenej na schôdzi 7.5.2010, vznikol im celkovo dlh za obdobie roku 2009 - 2011 v sume 479,40 eur. Keďže v priebehu prvoinštančného konania vstúpil do konania právny nástupca žalobcu, a to Virtuálny správca budov, s.r.o, Jarková 31, Prešov, tento subjekt bol kompetentný na uplatňovanie nárokov a žalobe vyhovel.

Súd priznal žalobcovi aj právo na zmluvnú pokutu (penále), ktoré predstavovalo súčet zmluvných pokút dohodnutých v dodatku č. 1/2005 k zmluve o výkone správy vo výške 0,05 % za každý deň omeškania platieb spojený s prevádzkou, údržbou a opravami spoločných častí domu. Uvedený nárok bol žalobcom uplatnený vo väčšom rozsahu o sumu 18,26 eur, než ako ho zistil prvoinštančný súd, v časti zmluvnej pokuty vo výške 53,75 eur žalobe vyhovel a vo zvyšku žalobu zamietol.

Pri rozhodovaní o trovách konania prvoinštančný súd aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 2 CSP. Dospel k záveru, že úspech žalobcu je v rozsahu 84 %, preto v tomto rozsahu boli priznané žalobcovi aj účelne vynaložené trovy konania, ktoré budú vyčíslené v písomnom vyhotovení uznesenia.

3. Na podnet odvolacieho súdu prvoinštančný súd postupom podľa § 224 CSP odstránil písárske vady napadnutého rozsudku uznesením č.k. 10C 17/2013-250.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalovaní. Namietali rozhodnutie prvoinštančného súdu vo výroku I. a IV., teda vo výroku, ktorým im bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 479,40 eur a zmluvnú pokutu vo výške 53,75 eur a výrok o trovách konania ako súvisiaci. Žalobcovia namietali, že pri rozhodovaní prvoinštančný súd neaplikoval správny právny predpis. Riadne sa nevysporiadal s otázkou aktívnej legitimácie žalobcu, ktorý spornú pohľadávku neoprávnene zažaloval. Vecnú legitimáciu namietali už žalovaní v priebehu konania, avšak súd sa s tým nevysporiadal.

Ust. § 8b zákona č. 182/1993 Z.z., ktoré je platné a účinné od roku 2007 hovorí, že správca je povinný vykonávať správu domu samostatne v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov dome a na ich účet a je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom. Prvoinštančný súd však v danom prípade aplikovať ust. § 8b zákona č. 182/1993 Z.z., podľa ktorého správca je povinný vykonávať správu majetku vlastníkov samostatne vo svojom mene a na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ktorý predpis bol účinný do 30.6.2007.

Žalobca mohol teda správu uskutočňovať len v mene a na účet vlastníkov a vymáhať nedoplatky v mene vlastníkov a nie vo svojom mene. Preto žalovaní namietali aktívnu legitimitáciu žalobcu.

Ďalej žalovaní poukázali na to, že k zmene v pozícii žalobcu (výmena správcov v konaní) došlo počas súdneho konania na základe toho, že bývalý správca postúpil pohľadávku na nového správcu a nie na základe toho, že došlo k prevodu správy. To znamená, že bývalý správca nakladal so žalovanou sumou ako so svojou pohľadávkou a nie s pohľadávkou vlastníkov. Správca ale nemôže postupovať pohľadávky vlastníkov, ale len svoje pohľadávky. Nedoplatky vlastníkov nie sú pohľadávkou správcu, ale pohľadávkou ostatných vlastníkov bytov. Aj preto nie je žalobca aktívne vecne legitimovaný v spore. V priebehu konania prvoinštančný súd právne závery vyvodil zo zápisnice, ktorá bola spísaná o schôdzi vlastníkov bytov dňa 4.5.2010, kde bolo odhlasované zvýšenie príspevku do fondu opráv a údržby na 0,60 eur za m². Žalobcovi nebola predložená originálna verzia tejto zápisnice.

Okrem toho žalovaní namietali, že došlo k platnému navýšeniu preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv, pretože schôdza vlastníkov neprebehla v súlade so zákonom. Poukázali aj na už vyslovený právny názor odvolacím Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 6Co 159/2014, kedy hlasovanie na schôdzi vlastníkov bytov nebolo relevantné z dôvodu, že subjekt, ktorý túto schôdzu zvolával, nebol na to oprávnený. Preto žiadali rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. K odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca. Žalobca uviedol, že v konaní je aktívne vecne legitimovaný na podanú žalobu. Explicitne v ust. § 8b zákona č. 182/1993 Zb. účinného do 1.7.2007 bolo uvedené konanie správcu vo vlastnom mene a na účet vlastníkov. Filozofia zákona sa nezmenila ani po 1.7.2004, keď priamo z ust. § 8b ods. 1, 2 zákona č. 182/1993 Z.z. správca je povinný vykonávať správu domu samostatne, v mene vlastníkov a nebytových priestorov v dome, teda na ich účet a je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Je teda aktívne vecne legitimovaným subjektom v spore o vymáhanie pohľadávky od vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Vzniká tu zákonné zastúpenie sui generis.

Ďalej žalobca poukázal na to, že v priebehu konania nebola postúpená pohľadávka z pôvodného správcu na nového správcu, došlo len k zmene zmluvy o výkone správy, keď nový správca začal vykonávať správu bytového domu od 1.6.2015. Tým aj došlo k prevodu pohľadávok uvedených v preberacom protokole, nie však k postúpeniu pohľadávok. Dňom skončenia správy starého správcu všetky práva a povinnosti prešli na nového správcu.

Žalovaní namietali, že im nebol predložený originál zápisnice zo schôdze, kde bolo rozhodnuté vlastníckmi bytov o zvýšení príspevku do fondu opráv a údržby na sumu 0,60 eur za m². Žalobca uviedol, že zo žiadneho konania nebolo zistené, že by Spravbytkomfort sa uzatvorením komisionálnej zmluvy vzdal dopredu svojich práv a že by postup predchodcu žalobcu pri uzatváraní komisionálnej zmluvy nebol zákonom dovolený. Zápisnica o navýšení príspevku do fondu opráv bola riadne spísaná, obsahuje prejav prítomných vlastníkov bytu o zvýšení príspevku do fondu opráv a údržby z pôvodných 0,33 eur za m² na 0,60 eura za m², a preto žalovaní v 1/ a 2/ rade sú povinní takto platne určené príspevky do fondu opráv riadne uhrádzať. Žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Uplatnili si trovy odvolacieho konania.

6. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi istinu a zmluvnú pokutu nie je správny.

Z obsahu spisového materiálu vyplývajú skutkové zistenia tak, ako ich ustálil prvoinštančný súd. Prvoinštančný súd na základe zisteného skutkového stavu však dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný, pretože žalobcovia riadne neuhrádzali zvýšený príspevok do fondu opráv a údržby tak, ako bol odsúhlasený na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu A. X. P. Q. F. dňa 4.5.2010. Táto okolnosť by nebola sporná a nebola by príčinou zamietnutia žaloby. Prvoinštančný súd sa však bližšie okolnosťami, za ktorých došlo k zvýšeniu príspevku do fondu opráv a údržby bytového domu nezaoberal.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaní mali uzatvorenú zmluvu o výkone správy zo dňa 11.11.1998 so spoločnosťou Spravbyť, a.s. Prešov. Táto spoločnosť zmenila obchodné meno a od 2.6.2006 jej obchodné meno znie: SpravbyťKomfort, a.s. Prešov. Sídlo zostalo na ul. Volgogradskej 88 v Prešove a IČO bolo nezmenené pod č. 31718523. Táto spoločnosť so zmeneným obchodným názvom vykonávala správu bytového domu na A. X. P.Á. XXX Q. F., kde vlastníkami bytu sú aj žalovaní v 1/ a 2/ rade. Z obsahu zápisnice zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov tohto bytového domu zo dňa 1.5.2010 vyplýva, že schôdzu zvolal správca bytov SpravbyťKomfort - Správa bytov s.r.o. Prešov ako správca bytového domu na ul. A. X. P. Č. X-X v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, pričom okrem iného bolo predmetom aj odsúhlasenie zvýšenia príspevku do fondu opráv a údržby tak, ako to vyplýva zo zápisnice na strane 8. V priebehu prvoinštančného konania žalovaní namietali zvolanie tejto schôdze a namietali účasť spoločnosti SpravbyťKomfort - Správa bytov s.r.o. Prešov.

Prvoinštančný súd zistil, že v priebehu konania došlo k uzatvoreniu komisionárskej zmluvy medzi spoločnosťou SpravbyťKomfort, a.s. a spoločnosťou SpravbyťKomfort - Správa bytov, s.r.o., túto okolnosť vyhodnotil ako okolnosť, ktorá nemala vplyv na riadnu správu bytového domu.

8. Podľa § 90 ods. 1 veta prvá zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. V súčasnej dobe je správcom bytu žalovaných žalobca.

Dňa 4.5.2010 bol správcom bytu žalovaných SpravbyťKomfort, a.s., Prešov.

Žalovaným vyplývala povinnosť v súlade so zmluvou o výkone správy za žalované obdobie riadne poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv.

Sporná je však okolnosť, ktorú prvoinštančný súd vyhodnotil predčasne ako okolnosť bez vplyvu na riadnu správu bytov, či k navýšeniu preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv dňa 4.5.2010 došlo v súlade so zákonom.

Žalovaní sa v priebehu celého konania bránili tým, že SpravbyťKomfort - Správa bytov, s.r.o. nie je oprávneným subjektom na vymáhanie pohľadávok a že nedošlo k platnému navýšeniu preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv, keďže schôdza vlastníkov neprebehla v súlade so zákonom a SpravbyťKomfort - Správa bytov, s.r.o. nemohla schôdzu vlastníkov bytov riadne zvolať a prejednať zásadné zmeny v Zmluve o výkone správy. Žalovaní totiž nenamietali svoju povinnosť tieto úhrady realizovať, ale pre tento argument odmietajú úhrady realizovať vyššie, než ako boli pôvodne so spoločnosťou SpravbyťKomfort, a.s., dohodnuté.

9. Odvolacia námietka žalovaných v súvislosti s neplatnosťou postúpenia pohľadávky medzi spoločnosťou Spravbyťkomfort, a.s. Prešov na Virtuálneho správcu budov, s.r.o., Jarková 3, Prešov, je nedôvodná. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že Virtuálny správca budov na základe novozatvorenej zmluvy o výkone správy prevzal správu bytového domu žalovaných po tom, čo riadne bola zmluva o výkone správy s predchádzajúcim správcom ukončená. Medzi starým správcom bytového domu Spravbyťkomfort, a.s. Prešov došlo k podpisu dohody o odovzdaní správy bytového domu na nového správcu, a to na Virtuálneho správcu budov, s.r.o., Jarková 31, Prešov, ktorý sa stal správcom bytového domu ku dňu 1.6.2015.

10. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobcu je potrebné uviesť, že je síce pravdou, že prvoinštančný súd v danom prípade aplikoval ust. § 8b zákona č. 182/1993 Z.z., platné a účinné do 30.6.2007. V súčasnosti tak, ako to namietali žalovaní, ust. § 8b zákona č. 182/1993 Z.z. má pozmenené znenie, a to že správca je povinný vykonávať správu domu samostatne, v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a na ich účet a je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom. Toto znenie ust. § 8b ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. vychádza z princípu priameho zastúpenia, pri ktorom zástupca vo vzťahu k tretej osobe uskutočňuje svoje vlastné vyhlásenie vôle, a to v mene a na účet zastúpeného (vlastníkov bytov a nebytových priestorov). V dôsledku priameho zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.

Ako to vyplýva z obsahu dôvodovej správy k novele tohto zákonného ustanovenia, účelom nebolo zmeniť princíp priameho zastúpenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov správcom, ale uľahčiť situáciu vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru. Tento totiž v predmetných sporoch nemusí v žalobe vymenovať všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ale postačí, ak v žalobe všeobecne uvedie, že pasívne vecne legitimovaní sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v konkrétnom dome a priložiť list vlastníctva, z ktorého sú konkrétni vlastníci bytov a nebytových priestorov zrejmi a uvedie, že zo zákona koná v mene a na účet žalovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov správca. Táto okolnosť, hoci namietaná žalovanými, neodôvodňuje vyhodnotiť odvolaciu námietku žalovaných ako dôvodnú v tomto rozsahu.

11. Aj napriek uvedenému však odvolací súd s poukazom na sporné zvýšenie príspevku do fondu opráv a údržby prvoinštančný rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP vo vyhovujúcom výroku a súvisiacom výroku o trovách konania.

12. Úlohou prvoinštančného súdu bude sa opätovne zaoberať okolnosťami navýšenia príspevku do fondu opráv, vyhodnotiť spôsob zmeny Zmluvy o výkone správy v tom čase platnou. Až keď bude mať po právnej stránke vec ujasnenú, bude môcť o žalobe rozhodnúť.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.